

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

ΒΙΒΛΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΟΥ/ΤΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ορφέας και Ευρυδίκη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ο Ορφέας, προικισμένος με μια φωνή ικανή να γοητεύει, παντρεύεται τη νύμφη Ευρυδίκη που πεθαίνει αμέσως μετά τον γάμο. Θλιμμένος, ο Ορφέας κατεβαίνει στον Κάτω Κόσμο για να ζητήσει την επιστροφή της γυναίκας του. Ο Άδης συγκινείται και δέχεται, με την προϋπόθεση ότι ο Ορφέας θα επιστρέψει στον Πάνω Κόσμο χωρίς να γυρίσει πίσω να κοιτάξει την Ευρυδίκη.

Ο Ορφέας, αμφιβάλλοντας για την παρουσία της αγαπημένης του, γυρίζει λίγο πριν φτάσουν στον Επάνω Κόσμο, με αποτέλεσμα η Ευρυδίκη να εξαφανιστεί.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: ΟΡΦΕΑΣ

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ: ΜΑΓΕΥΩ, ΑΓΑΠΩ

ΕΙΔΟΣ: ΜΥΘΟΣ

ΗΛΙΚΙΑ: 9–10 ΕΤΩΝ

Ορφέας και Ευρυδίκη

Πριν από πολύ καιρό, στην εποχή των θεών και των νυμφών, ζούσαν ο Ορφέας και η Ευρυδίκη. Αυτή είναι η ιστορία τους.

Ο Ορφέας ήταν ένας όμορφος άντρας και ακόμα πιο όμορφη ήταν η φωνή του, που είχε τη δύναμη να μαγεύει. Μάγευε τόσο τους ανθρώπους όσο και τα άγρια θηρία.

Η φωνή του μπορούσε να κάνει την αλεπού να ξυπνήσει από τον ύπνο της, τα ελάφια να σταματήσουν τις αφιμαχίες τους, τα πουλιά να βγουν από τις φωλιές τους, ακόμα και να αποσπάσει την προσοχή των Σειρήνων προκειμένου να μη μαγέψουν τους δύστυχους ναυτικούς. Ό,τι κι αν σκέφτονταν ή έκαναν, όλοι τους σταματούσαν για να ακούσουν την καταπραϊντική και καθηλωτική μελωδία της φωνής του Ορφέα.

Ο Ορφέας τραγούδησε και μάγεψε την Ευρυδίκη, με μια φωνή που αναδείκνυε την αγάπη του για τη νύμφη.

Η ίδια η φύση αντηχούσε με αυτές τις νότες: λουλούδια, νεαροί θάμνοι και δέντρα χόρευαν σε μια αρμονία ήχων. Θρόισμα, κελαηδίσματα, βουητά του δάσους...

Το δέντρο όπου ζούσε η νύμφη σείστηκε και η καρδιά της πλημμύρισε με αυτό το γλυκό συναίσθημα του τραγουδιού του Ορφέα. Η Ευρυδίκη γέμισε χαρά κι αγάπη για τον ταλαντούχο μουσικό. Οι δυο τους παντρεύτηκαν, αλλά η ευτυχία τους δεν κράτησε πολύ. Τόση ήταν η χάρη της Ευρυδίκης που ο Ορφέας δεν ήταν ο μόνος ερωτευμένος μαζί της.

Μια μέρα, ενώ στεκόταν δίπλα στο δέντρο της, βυθισμένη στις σκέψεις της, την είδε ο νεαρός βοσκός Αρισταίος. Κρυμμένος ανάμεσα στα λουλούδια, παρατήρησε τα λεπτά και τέλεια χαρακτηριστικά της και την ερωτεύτηκε. Ένωσε την καρδιά του να γεμίζει με τόσο δυνατό πάθος που δεν μπορούσε να δει τίποτα άλλο. Τη νύχτα την ονειρευόταν, έβλεπε το πρόσωπό της στο φύλλωμα των δέντρων και το σώμα της στα σχήματα των σύννεφων. Ακόμα και το βουητό των μελισσών του θύμιζε τη φωνή της Ευρυδίκης. Και το βουητό σφήνωσε στο κεφάλι του και του ψιθύριζε: «Έλα σε μένα, Αρισταίο!».

Αλλά ήταν τέτοια η αγάπη της Ευρυδίκης για τον Ορφέα που αγνοούσε την ύπαρξη του Αρισταίου. Παρόλα αυτά, ο βοσκός ακολουθούσε τη νύμφη παντού, αναζητώντας τις χειρονομίες και τα χαμόγελά της, νομίζοντας και ελπίζοντας ότι ήταν για εκείνον.

Μια μέρα, ενώ η Ευρυδίκη μάζευε λουλούδια, άκουσε ένα δυνατό βουητό, σαν να υπήρχε ένα ολόκληρο σμήνος από μέλισσες πίσω της. Ήταν τόσο δυνατό και τόσο θορυβώδες που γύρισε τρομαγμένη να δει. Αυτό που αντίκρουσε, ωστόσο, δεν ήταν ένα σμήνος μελισσών, αλλά ο Αρισταίος.

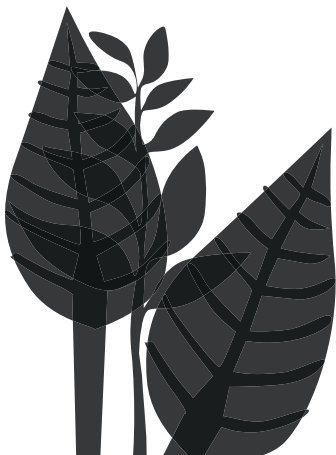
Φοβήθηκε τόσο πολύ από την παρουσία του που άρχισε να τρέχει και ο νεαρός βοσκός άρχισε να την κυνηγάει.

Η νύμφη έτρεξε μέσα στα δέντρα και στα λιβάδια. Ήταν τόσο τρομοκρατημένη που έτρεχε χωρίς να κοιτάζει πού πατάει. Η μόνη της επιθυμία ήταν να του ξεφύγει. Ένα δηλητηριώδες φίδι όμως ήταν κρυμμένο στο γρασίδι. Όταν Ευρυδίκη τρέχοντας πέρασε από δίπλα του, δεν το πρόσεξε μέσα στον τρόμο της. Έτσι, το φίδι τη δάγκωσε.

Ακούγοντας την απελπισία της, ο Ορφέας έφτασε στο πλευρό της, αλλά ήταν πολύ αργά. Η Ευρυδίκη έπεσε νεκρή στην αγκαλιά του και τα δάκρυα του Ορφέα μεταμορφώθηκαν σε ένα θλιβερό τραγούδι.

Ο Ορφέας κλαίγοντας και τραγουδώντας κρατούσε το άψυχο σώμα της Ευρυδίκης στην αγκαλιά του. Τότε, αποφάσισε να κάνει αυτό που κανείς πριν από αυτόν δεν είχε σκεφτεί ποτέ να κάνει: να κατέβει στο βασίλειο του Άδη, του άρχοντα των σκιών και των νεκρών, και να του ζητήσει να φέρει την Ευρυδίκη πίσω στη ζωή και πίσω σε αυτόν.

– Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς την αγαπημένη μου, η καρδιά μου δε βρίσκει άλλον λόγο για να συνεχίσει να χτυπά... , τραγουδούσε καθώς τα δάκρυα κυλούσαν κι έβρεχαν τις χορδές της λύρας του, που έμοιαζαν να απορροφούν αυτόν τον πόνο και να τον μετατρέπουν σε πυκνές και βαριές νότες.

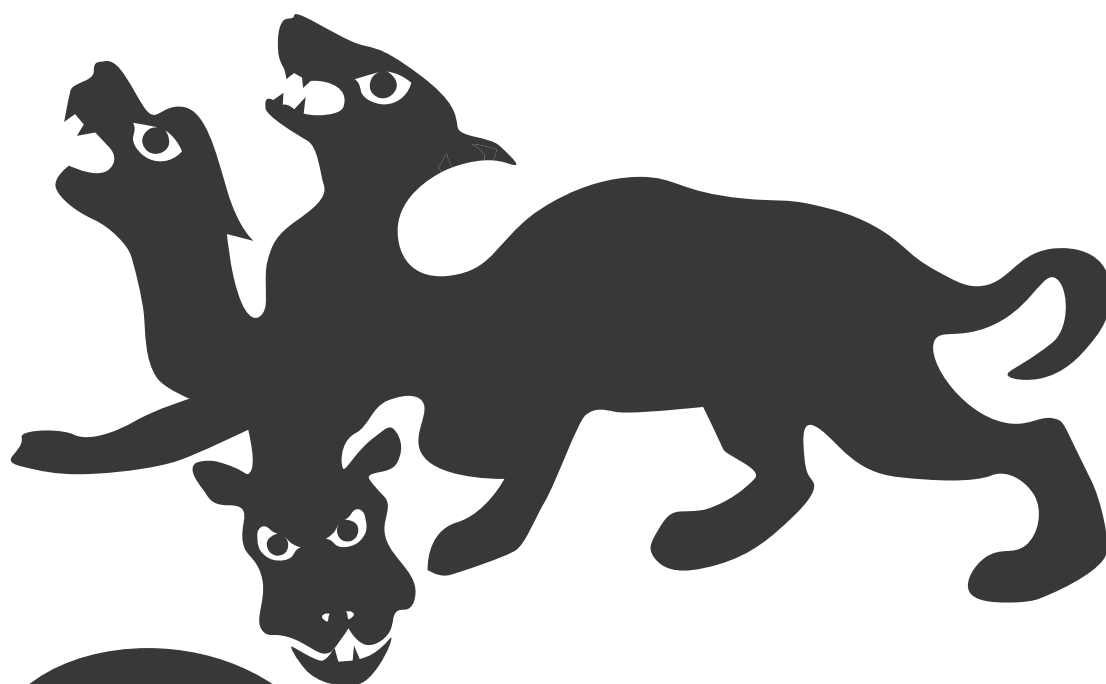

Έτσι, ξεκίνησε το ταξίδι του, ένα ταξίδι μακρύ και επικίνδυνο. Κάποια στιγμή, έφτασε στα ύδατα της Στύγας, του ποταμού που χώριζε το βασίλειο των ζωντανών από αυτό των νεκρών. Για να περάσει στην απέναντι όχθη, χρειάστηκε να τον μεταφέρει ο Χάρωντας, ο πορθμέας των ψυχών.

Ο Χάρος, που ήταν γνωστός ως ένας τραχύς και άγριος άνδρας, συγκινήθηκε κι αυτός από τη θλιμμένη φωνή του ερωτευμένου Ορφέα και τον οδήγησε στην άλλη πλευρά. Ακόμα και ο τερατώδης σκύλος με τα τρία φρικτά κεφάλια, ο Κέρβερος, που φύλαγε την είσοδο στο βασίλειο του Άδη και του οποίου το ουρλιαχτό ακουγόταν σαν βροντή, άκουσε τον Ορφέα.

– Τι θέλεις; Γιατί κλαις και θρηνείς αφού είσαι ακόμα ζωντανός; γρύλισε ένα από τα κεφάλια.

– Ψάχνω την αγαπημένη μου, που μου την πήραν μακριά μου, τραγούδησε ο Ορφέας με μια φωνή τόσο θλιβερή που ούτε ο τρομερός Κέρβερος δεν μπόρεσε να της αντισταθεί.

Ακόμη και οι πιο ατρόμητοι και σκληροί φύλακες συγκινήθηκαν και, κλαίγοντας για την τόσο λυπητερή ιστορία και τη μεγάλη αυτή αγάπη, άφησαν τον μουσικό να περάσει. Έσπασαν έτσι τον κανόνα του Κάτω Κόσμου σύμφωνα με τον οποίο κανένας ζωντανός δεν μπορούσε ποτέ να μπει στο βασίλειο των νεκρών.

Περπατώντας μέσα σ' αυτό το σκοτεινό και ζοφερό σπήλαιο, ο Ορφέας έφτασε τελικά στον Άδη και τη γυναίκα του την Περσεφόνη. Ο Άδης κοιμόταν. Δίπλα του ήταν η γυναίκα του που ήξερε πολύ καλά τη ζωή και του Πάνω και του Κάτω Κόσμου.

Κάθε άνοιξη, η Περσεφόνη επιστρέφει στον Πάνω Κόσμο, στην αγαπημένη της μητέρα, τη θεά Δήμητρα, που γεμίζει χαρούμενα τα δέντρα με τρυφερά βλαστάρια. Αλλά στο τέλος του καλοκαιριού, όταν τα φύλλα των δέντρων αρχίζουν να κιτρινίζουν, προαναγγέλλοντας το φθινόπωρο, η Περσεφόνη επιστρέφει στον Κάτω Κόσμο, αφήνοντας τη μητέρα της, η οποία λυπημένη και θλιμμένη, σκεπάζει τη γη με τον κρύο χειμώνα.

Η Περσεφόνη κοίταξε τον Ορφέα, η φωνή του ήταν τόσο καθαρή και κρυστάλλινη που φώτιζε εκείνο το σκοτεινό σπήλαιο. Η Περσεφόνη συγκινήθηκε μέχρι δακρύων καθώς άκουγε την ιστορία του έρωτά του. Δεν ήταν όμως ο θάνατος της Ευρυδίκης αυτό που τη λύπησε, καθώς η Περσεφόνη ήταν πάντα περικυκλωμένη από τον θάνατο και τις υπενθυμίσεις του. Μάλλον θρηνούσε για τη χαμένη ευτυχία των εραστών.

– Αγαπητέ Ορφέα, σου επιτρέπουμε να πάρεις την Ευρυδίκη πίσω μαζί σου. Θα σας κάνουμε μια χάρη που δεν έχει επιτραπεί ποτέ σε κανέναν, να επιστρέψετε και να ξεκινήσετε ξανά, να συνεχίσετε τη ζωή σας εκεί που την αφήσατε, είπε η Περσεφόνη.

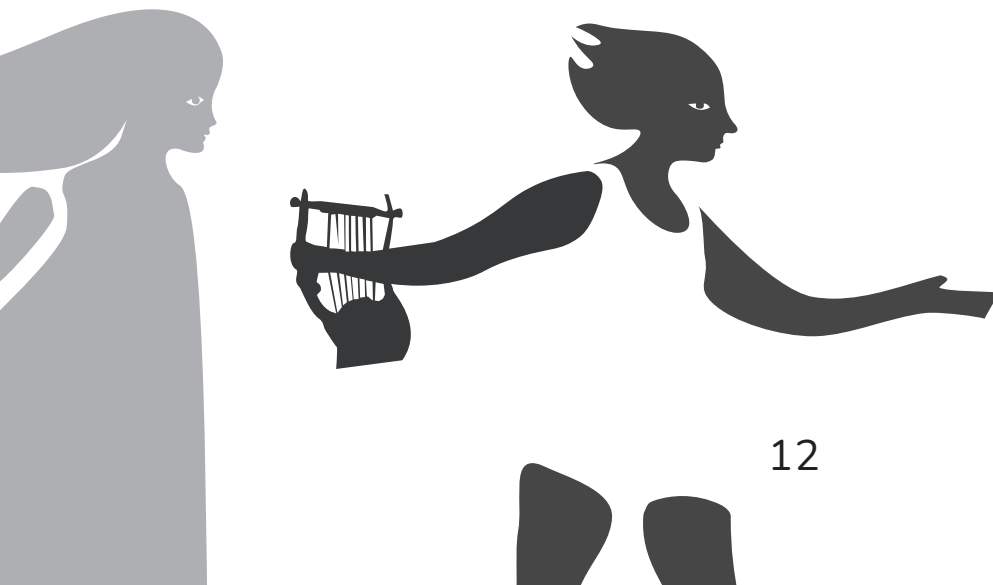
Ο Άδης, που παρακολουθούσε τα πάντα σαν να ήταν όνειρο, ενθουσιασμένος από την ιστορία του Ορφέα, συμφώνησε με τα λόγια της γυναίκας του. Ο Ορφέας ένωσε την καρδιά του να χοροπηδάει στο στήθος του. Τέτοια ήταν η χαρά του! Ήθελε να τρέξει και να αγκαλιάσει την Ευρυδίκη, να την πάρει μακριά. Ευχαρίστησε την Περσεφόνη με τα μάτια, τη φωνή και τη σκέψη του.

– Περίμενε! είπε η Περσεφόνη. Δεν μπορείς να πας κοντά της. Θα πρέπει να επιστρέψεις στο σπίτι τραγουδώντας και ποτέ να μη γυρίσεις να κοιτάξεις πίσω. Η Ευρυδίκη θα σε ακολουθήσει, θα ακολουθήσει τη φωνή σου, τα βήματά σου, θα βλέπει τη σκιά σου μπροστά της και θα είναι μαζί σου. Αλλά δεν πρέπει να γυρίσεις για να την ψάξεις ή να την ακούσεις. Πρέπει να έχεις πίστη ότι θα επιστρέψει κοντά σου και να συνεχίσεις να περπατάς μέχρι να φτάσεις στον Επάνω Κόσμο. Μόνο τότε θα σου επιτραπεί να την αγκαλιάσεις!

Ο Ορφέας ήταν πολύ χαρούμενος για να καταλάβει και πολύ ερωτευμένος για να συνειδητοποιήσει τον κίνδυνο που κρυβόταν σε αυτή την πρόταση, οπότε δέχτηκε. Άρχισε να ανεβαίνει βαδίζοντας σε ένα δαιδαλώδες μονοπάτι που, στην ανυπομονησία του να φτάσει και να βρει την αγαπημένη του, σχεδόν δεν είχε προσέξει πριν.

Τώρα που είχε βρει την αγάπη του, την Ευρυδίκη, τώρα που εκείνη περπατούσε πίσω του, ακολουθώντας κάθε βήμα του και τη μελωδία της φωνής του, η δοκιμασία τού φαινόταν ξαφνικά πολύ πιο δύσκολη.

Κι αν δεν ήταν πραγματικά πίσω του και δεν τον ακολουθούσε;
Κι αν ο Άδης είχε κοροϊδέψει τις ελπίδες και την αγάπη του, μια αγάπη
τόσο απέραντη που τον είχε οδηγήσει στα βάθη της γης;
Κι αν...

Μια αμφιβολία άρχισε να φωλιάζει στο μυαλό του Ορφέα, ένας
σκοτεινός φόβος, μια ύπουλη αβεβαιότητα με παράλογες σκέψεις. Και
αυτό ήταν που τον έκανε να γυρίσει πίσω. Η ματιά όμως που έριξε στην
Ευρυδίκη έγινε πολύ νωρίς. Μόνο το πόδι του Ορφέα είχε πατήσει στον
Επάνω Κόσμο, ενώ η Ευρυδίκη βρισκόταν ακόμα στη στενή σπηλιά του
Κάτω Κόσμου, λίγα βήματα πίσω του.

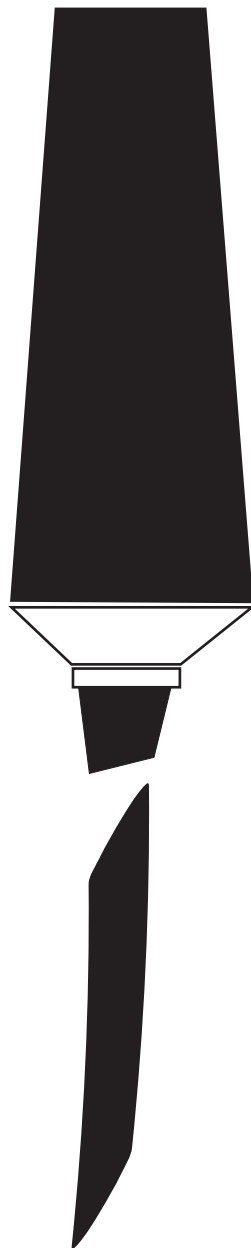

Η Ευρυδίκη ανταποκρίθηκε στο βλέμμα του αγαπημένου της με ένα ελαφρύ χαμόγελο που διαλύθηκε αμέσως σαν την πιο απατηλή οφθαλμαπάτη. Και έτσι, εξαφανίστηκε στο σκοτάδι σαν να μην ήταν ποτέ πίσω από τον Ορφέα. Ο Ορφέας έκλαψε και έβγαλε όλα τα δάκρυα που δεν είχε χύσει πριν, αλλά ήταν μάταιο. Η όμορφη νύμφη είχε χαθεί για πάντα...

Μετά την απώλειά της και την αδυναμία του να πιστέψει στην υπόσχεση του έρωτά τους, τα τραγούδια του Ορφέα έγιναν θλιβερά, σκορπίζονταν στον άνεμο και χάνονταν όπως το τελευταίο χαμόγελο της Ευρυδίκης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Τα εργαλεία με τα οποία σχεδιάζουμε είναι σημαντικά. Πάρε μαρκαδόρους με διαφορετικές μύτες: επίπεδες, στρογγυλές ή μερικά πινέλα και τέμπρες. Μπορείς να επιλέξεις μαύρο ή οποιοδήποτε άλλο χρώμα σου αρέσει.

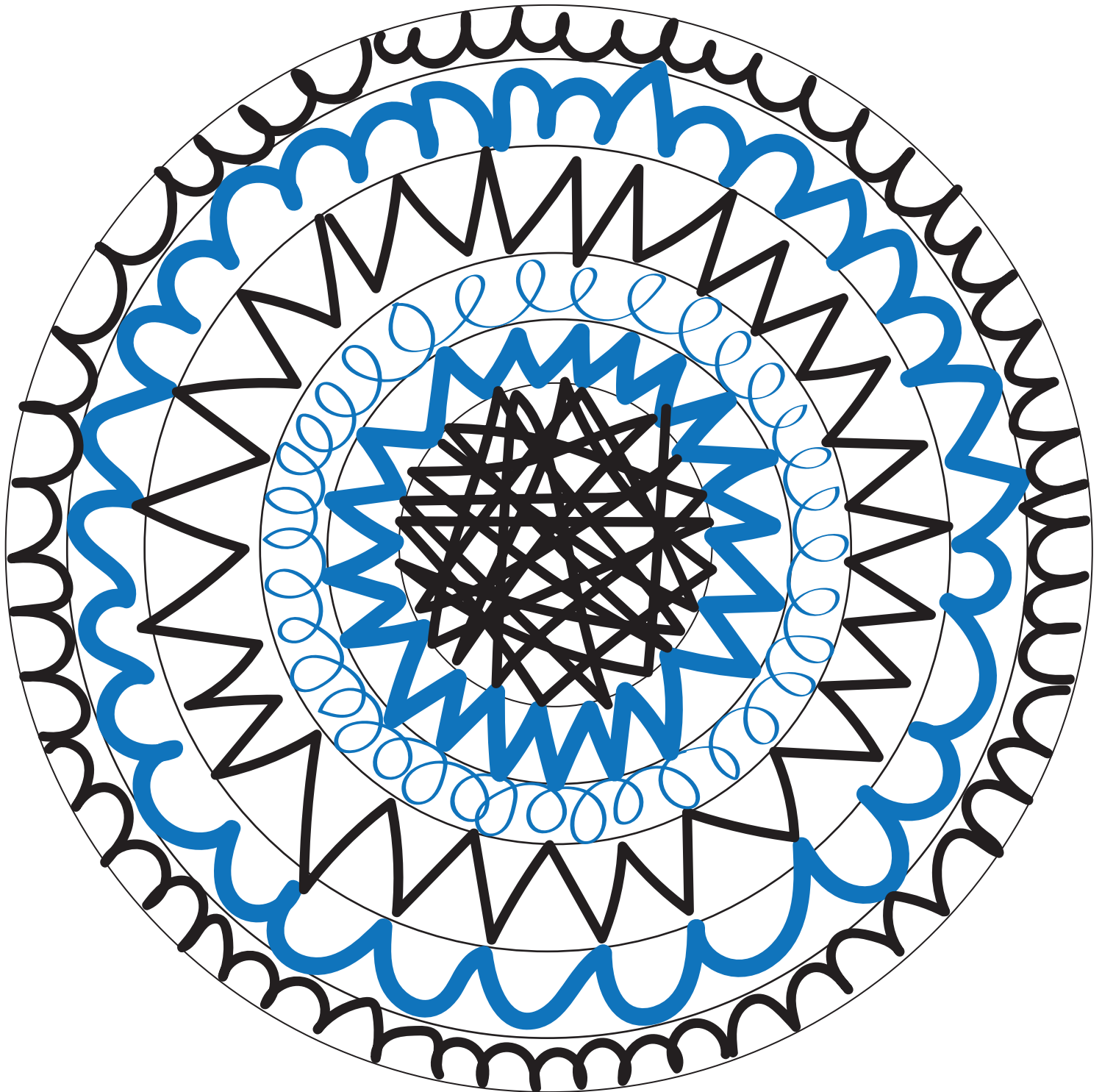

Στο πρόχειρό σου σχεδίασε συνεχόμενες ελικοειδείς γραμμές εναλλάσσοντας τα διάφορα εργαλεία.

Σχεδιάσε την κάθε γραμμή χωρίς να απομακρύνεις το χέρι σου από το χαρτί.

Συνέχισε με άλλα εργαλεία και γραμμές. Αν θέλεις, μπορείς να χρησιμοποιήσεις δυο χρώματα εναλλάξ.

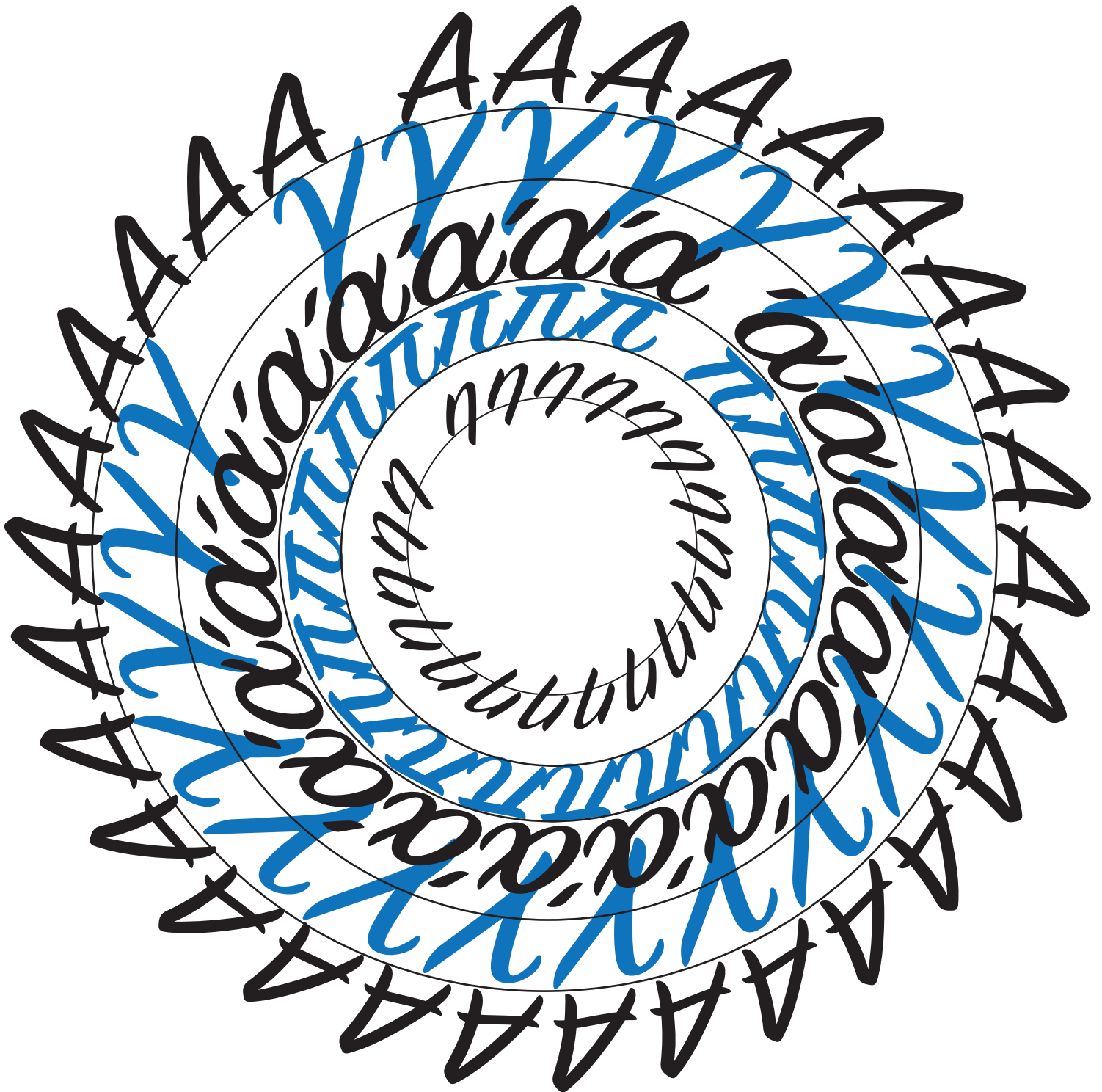
Χρησιμοποίησε το σχέδιο που σου δίνεται και αποτελείται από ομόκεντρους κύκλους.
Σχεδίασε μια διαφορετική συνεχόμενη γραμμή μέσα σε κάθε κύκλο.
Προσπάθησε να το κάνεις χωρίς να απομακρύνεις το χέρι σου από το χαρτί.

Χρησιμοποίησε τη λέξη-κλειδί ή μια άλλη λέξη που έχει επιλέξει ο/η δάσκαλος/δασκάλα σου.

Τώρα κάνε το ίδιο με τα γράμματα: χρησιμοποίησε κάθε κύκλο για να γράψεις ένα γράμμα και γράψε το συνεχόμενο.

Χρησιμοποίησε εναλλάξ διαφορετικά εργαλεία και χρώματα.

ΑΓΑΠΗ

Τώρα κάνε το ίδιο με τη γραφή: χρησιμοποίησε κάθε κύκλο για να γράψεις μια πρόταση. Χρησιμοποίησε εναλλάξ διαφορετικά εργαλεία και χρώματα

Ο Ορφέας τραγουδά για την αγάπη του.

Ο Ορφέας κατεβαίνει στον Κάτω Κόσμο.

Χρησιμοποιώντας έναν κύκλο ή το σχήμα ενός αστεριού ως πλαίσιο, δοκίμασε να γράψεις τον τίτλο της ιστορίας μέσα.

Κάνε το προσπαθώντας να ακολουθήσεις το επιλεγμένο σχήμα καταλαμβάνοντας όσο το δυνατόν περισσότερο χώρο.

Ορφέας και Ευρυδίκη

Σχεδίασε άλλους κύκλους μέσα στον κύκλο και χρωμάτισέ τους.
Γράψε χρησιμοποιώντας κεφαλαία γράμματα μέσα σε κάθε κύκλο.
Χρησιμοποίησε διάφορες γραμμές για να επισημάνεις τα κενά.

Ορφέας και Ευρυδίκη

Σχεδίασε ένα ελικοειδές σχήμα μέσα στον κύκλο και χρωμάτισέ το.
Συμπλήρωσε και γράψε στα κενά και μέσα στο σχήμα, ταιριάζοντας τις
λέξεις με τα κενά.
Δημιουργήστε ένα αρμονικό σχέδιο.

Ορφέας και Ευρυδίκη

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Όλο το περιεχόμενο είναι αδειοδοτημένο σύμφωνα με το NC-ND 4.0

Το έργο STORIAS συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ERASMUS+ της Ε.Ε. Το περιεχόμενό του αντικατοπτρίζει τις απόψεις των συγγραφέων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχει.

(Κωδικός έργου: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483).